

РЕШЕНИЕ

№ 2074

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 15 състав, в публично заседание на 03.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **5683** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

„Е.” Е., ЕИК *, представлявано от управителя Меир Малаев, оспорва решение № 6601 0430/ 15.05.2009 г., издадено от началника на М. А. С., с което е обезсилено разрешение за режим „Активно усъвършенстване по системата с отложено плащане” № ВГ005100/48 от 29.11.2007 г. със срок 28.11.2010 г.

В жалбата са въведени оплаквания, че изложените в акта мотиви не отговарят на фактическата обстановка, а изводите на органа противоречат на закона. Оспорва се констатацията, че в предприятието на „Е.” Е. при обработка на необработени диаманти в рамките на режима се формира вторичен компенсаторен продукт, както и че предвиденият рандеман не е съобразен с действително извършените операции по усъвършенстването. Посочено е, че възприетата в сферата на обработката на диаманти практика не познава задължението тези отпадъци да се връщат на възложителя при обработката по силата на договор за ишлеме. Конкретният възложител също не е претендирал това от оспорващия, поради което отпадъците са изхвърляни. По принцип тяхното количество е незначително, като голяма част от тях се разрушава изцяло в процеса на обработка – те се изпаряват или изгарят, превръщайки се в сажди, т. е. технологията на обработката на диамантите практически е безотпадъчна. В издаваните до момента спрямо „Е.” Е. разрешения за активно усъвършенстване винаги е бил посочен рандеманът и митническите служители са били наясно със съществуването на тези отпадъци. Като компенсаторен продукт в разрешенията са посочвани само обработените диаманти, като до издаване на оспорваия акт митническите органи не са поставяли въпроса за съдбата на диамантените отпадъци и за включването им в издаваните разрешения като вторични компенсаторни продукти. Както при

първоначалното, така и при последващите разрешаване на режим, представителите на ответника са били запознати с цялата технология на място в завода, представяни са експертизи от НМ „Земята и хората” и режимът е разрешаван въз основа на установените факти, а не само на базата на заявеното от молителя.

За подателя на жалбата отговорът на въпроса дали диамантените отпадъци следва да се считат за вторичен компенсаторен продукт е отрицателен, тъй като те са несъбираеми поради обстоятелството, че евентуално събрано количество по никакъв начин не може да съответства на приетия рандеман, тъй като в по - голямата си част се губи чрез изгаряне и фино разпрашаване. Минималните количества, които биха могли да бъдат събрани, биха били с примеси от метал и лепило; освен това технологичното оборудване не е пригодено така, че да събира отпадъчните пращинки, още по – малко да ги отделя от примесите. Искането до съда е за отмяна на решението.

Ответникът, началникът на М. А. С., чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежна страна срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Решението е съобщено на представител на дружеството на 06.07.2009 г., а на 20.07.2009 г. е подадена жалбата, по която е образувано настоящето дело. Изводът за допустимост на оспорването се подкрепя и от непълните указания относно възможността и срока за обжалването му.

От фактическа страна се установява:

„Е.” Е. със седалище гр. С. и управител Меир Малаев и Семьон Ушуваев, е вписано в ТР при СГС по ф. дело № 5897/ 2000 г., както и в регистъра на МФ на лицата, извършващи дейности по добиване, преработване и сделки с благородни метали и скъпоценни камъни по занятие.

На 18.07.2007 г. управителят на „Е.” Е. се обърнал към ответника с искане да бъде издадено ново разрешение за активно усъвършенстване за извършваната от дружеството дейност – обработка на диаманти на ишлеме поради изтичане на срока на предходното ВГ 5100/51/0005121 от 15.08.2005 г. На 23.07.2007 г. е съставен протокол от старши инспектор при ответника, в който е отразен оглед на складови помещения на бул. „Черни В.” № 47, . 5, описани са общата им площ, начинът на достъп до тях, системата за контролирането му. На 30.11.2007 г. директорът на РМД С. уведомява ответника, че не възразява да бъде издадено разрешение за митнически икономически режим с отложено плащане на молителя.

В преписката е приложен договор, сключен на 05.07.2007 г., между „ЯКУБОВ ГРУП ИЗРАЕЛ” ООД, И, гр. Рамат – Ган, възложител, и жалбоподателя като изпълнител, по силата на който „Е.” Е. поело задължението да преработва /шлифова/ необработени елмази в шлифовани елмази /диаманти/, както и да извършва окончателна обработка/шлифване на полуобработени елмази/диаманти, наричани „материал” в готови шлифовани елмази/диаманти, наричани „стока”. Уговорено е, че изработката се извършва с материали и по проект на възложителя, който е техен собственик и носи риска от загубите и развалянето им. Предвидено е, че всяка партида се обработва съгласно подписани от двете страни по договора спецификации, в която са конкретизирани вид, количество, качество и стойност на материала, изискванията към качеството и обработката, сроковете за изпълнение на работата и размера на възнаграждението на изпълнителя.

Разрешение № ВГ005100/48 е издадено на 29.11.2007 г., при условия на месечна отчетност, за обработени естествени диаманти и рандеман 30 – 60; Посочени са

предвидените операции – шлайфане и рязане.

В преписката е приложено искане за разрешаване на митнически икономически режим от 15.08.2005 г., експертно становище от 18.08.2005 г. от експерт при Национален музей „Земята и хората”, в което се потвърждава, че обявените от дружеството загуби при обработка на диаманти /в зависимост от вида на материала – срязани кристали, цели кристали – за директна обработка или кристали, които подлежат на срязване и обработка/, са в рамките на допустимото – от 30 до 70 %. Този материал се унищожава /изгаря/ в технологичния процес. Налично е и експертно становище от Д М, уредник в същия музей, според което обявените от „Е.” Е. загуби при обработка на предварително подготвени диаманти /в зависимост от степента на подготвеност/, са в рамките на 5 – 25 %, а за диаманти, които се връщат за ремонт – 5 – 10 %. Посочено е, че този материал се унищожава в технологичния процес.

По искане от 18.11.2003 г. началникът на М. А. С. издал разрешение за митнически икономически режим активно усъвършенстване на 12.12.2003 г. за 70 000 бр необработени диаманти на стойност 1 000 000 щ. долара. В пункт 8 – стоки, компенсаторен или обработени продукти – описание на стоките е посочено обработени диаманти при рандеман 30 – 60 %; На 18.04.2005г. е издаден анекс към разрешението, според който в пункт 7 „описание на стоките” се добавя обработени диаманти, подлежащи на окончателно шлифоване.

Разрешение за активно усъвършенстване за първи път е издадено на жалбоподателя на 27.07.2000 г. по заявление от 17.07.2000 г., след вписването на дружеството в регистрите на МФ с право да извършва външнотърговски сделки със скъпоценни камъни. В него е изложено, че суровината ще се доставя в Р Б от чужбина през М. А. С. и ще се връща обратно извън страната чрез същата М.; идентифицирането и оценката на суровината и обработените камъни ще става чрез експертна оценка от д-р П П, главен уредник на Националния музей „Земята и хората”, отговарящ за колекция и експозиция „Скъпоценни и декоративни камъни”. На 27.07.2000 г. на „Е.” Е. е издадено разрешение за активно усъвършенстване – система с отложено плащане на необработен диамант; предвидено количество 2000 камъка – 400 карата; предвидена стойност 80 000 щ. долара, средно търговско качество; скъпоценни камъни /технически характеристики/. В пункт 4 „компенсаторен продукт, търговско описание” е отразено „обработен диамант”; основен компенсаторен продукт – обработен диамант; рандеман или метод, по който се определя – 30 – 60% след експертна оценка от вещо лице, определено от надзорното митническо учреждение М. А. С.; вид на операцията по усъвършенстване – шлайфане на диаманти. В пункт 12 – специални мерки за контрол, е вписано „експертиза от вещо лице”.

По делото е прието заключение на специализирана експертиза, което не бе оспорено от страните. Въз основа на материалите по преписката и с уговорката, че в нея липсват данни в каква степен на подготвеност са получавани диамантите от жалбоподателя, вещото лице сочи, че същото има по – скоро теоретичен характер. Поради прекратяване на производствената дейност на „Е.” Е. вещото лице няма непосредствени впечатления от начина, по който е осъществявана тя. В експертизата са дадени основните етапи, през които преминава обработката на диамантите. Разгледана е спецификата на процеса „рязане”, започващ с „направа на микро линия с лазер”, посочен е принципният процент на продуктивност; описан е процесът окръгляне „обдирка”, указано е кои камъни не подлежат на фасетиране; както и операцията „полиране”. В тази връзка е разгледана категорията „продуктивност”, онагледена с

примери от практиката. В приложение към експертизата е налична таблица /сумарна/ на процентната загуба на тегло при различните стадии на обработка, като при рязането са 2 %. При тези данни е посочено, че наличните в административната преписка рандемани са в границите на стандартните при шлифовката на необработени диаманти; че вторичният компенсаторен продукт, в случая диамантен прах, е неизползваем. По – голямата част от него изгаря, а остатъкът е смесен с масла и не се отделя. Поради липсата на данни относно формата и степента на обработката на внесените за активно усъвършенстване с отложено плащане диамантови кристали вещото лице не може да се произнесе по въпроса дали като ВКП са получавани по – малки камъни, които биха могли да се обособят при разцепването /разрязването на камъни с неправилни форми и неоктаедрични кристали.

Заклучението на експертизата представлява принципен анализ на процеса на обработка на диаманти. Както бе посочено, то не се основава на непосредствени впечатления от начина, по който е протичала тази дейност, поради което съдът го цени със засилена критичност.

Управителят на украинското частно предприятие „ГРИФ” на необозначена дата отправил до жалбоподателя и митническият орган изявление, че през 2001 г. „Е.” Е. е придобило машина за грубо шлифоване за производството си в Б; че техническите възможности на тази машина не предвиждат извличане на получавания прах, тъй като неговото количество е нищожно малко, а процесът на пречистване е сложен, трудоемък и скъпоструващ. Това е причина в съвременния технологичен процес на шлифоване на диамантите да не се провежда операция по събиране, извличане и пречистване на този прах.

На 18.11.2009 г. старши мениджър при HRD Antwerp, декларира, че машината за обработка на диаманти, използвана от Якубов Груп, И, не замърсява околната среда и отговаря на европейските норми. Прахът няма никаква стойност; няма друга машина или практика за събиране на праха от процеса на обработка; машината няма възможност за събиране на праха.

В същия смисъл е декларацията на представляващия V. J. Tech Ltd, производител на оборудване за елмазопреработвателната промишленост, включително машини за грубо шлифоване „М” и „О”, провеждайки наред с това техническо обслужване и доставка на комплектуващи изделия за тях. По своите технически характеристики тези полуавтомати не предвиждат съхраняване и пречистване на полученото в процеса на обработка нищожно малко количество елмазен прах, смесен с лепило и други примеси.

На 27.07.2008 г. екип проверяващи при РМД С. са изготвили доклад № 11 за резултатите от планова проверка във връзка с поставяне и приключване на режим активно усъвършенстване на жалбоподателя за периода 01.06.2005 г. – 27.07.2008 г. В него е посочено, че на 23.06.2008 г. с цел установяване наличие на вторичен компенсаторен продукт е направено замерване на отпадък, получен при частична обработка „обдирка” на произволно избрани диаманти, в цеха, използван от „Е.” Е., от шлифовчика Г в присъствието на членовете на проверяващия екип. Направените изчисления на база измереното количество диамантен прах показали коефициент 3 % ВКП. В службена бележка от 26.09.2008г. началник отдел „Последващ контрол” РМД С. посочил, че управителят на жалбоподателя е възразил срещу констатациите в доклад № 11/ 27.07.2008 г. Приложен е констативен протокол от 23.06.2008 г., към чиято колона „прах/сажди, получени след обдирката”, са отразени замерените количества от отпадъка след процеса, в който освен праха и саждите от окръглияните камъни се

съдържат фини метални частици и от помощните инструменти, и от лепилото, с което камъните се прикрепват към държачите. Посочено е, че това прави невъзможно да бъде точно определено в какво съотношение са отпадъчните камъни и другите примеси.

Към становището на жалбоподателя по протокола за заключително обсъждане на резултатите от проверката в рамките на последващия контрол е приложена докладна записка от П П, Ж Я, Д М и Лариса Н, специалисти в НМ „Земята и хората”.

На 27.07.2008 г. е изготвен доклад № 1. един от въпросите в чийто раздел 2.2 „Разрешителни”, е „Преценка и анализ на риска”. С оглед характера на вносните стоки и основните компенсаторни продукти е установено, че те не са лесно съпоставими, като методът на идентификацията им е експертна оценка от оторизирано лице. В случая такава е извършвана от специалисти в НМ „Земята и хората” съгласно приложената в преписката заповед № 1397/ 22.12.2004 г. на министъра на финансите и въз основа на договор с жалбоподателя.

Според констатациите в допълнителния доклад операциите по преработка и обработка не се контролират достатъчно или стриктно от оператора по отношение на количеството, качеството и характеристики на внесените стоки и на компенсаторните продукти. Икономическият оператор контролира операциите по преработка само по параметър „карати” и единствено по този параметър ги описва в кл. 31 на ЕАД за активно усъвършенстване и реекспорт; не се посочват характеристиките цвят и чистота, които фигурират в придружаващите всеки един диамант паспорти. Счетоводната система на оператора не позволява проследяване на стоките под митнически контрол през отделните етапи на складиране и обработка; Не е направена съпоставка с материалната отчетност за режима активно усъвършенстване, тъй като такава не се води в „Е.” Е.. В доклада отново са разгледани основните производствени процеси, извършвани в дружеството. Посочено е, че технологичните загуби при обработката на диамантите не са постоянни величини; че те зависят от качествата на изходната суровина, от формата на кристалите и от редица други фактори, които определят размера на загубите, получени при превръщането на диаманта в брилянт; следва да се има предвид, че тези загуби са само за обработка тип „брилянт” и те следва да бъдат коригирани, ако диамантите се обработват по друг начин /стъпаловидно, маркиза, овал и др./ Наред с това в доклада е изложено, че е извършена частична проверка на производствения процес „обдирка”, за да се идентифицират поставените под режим стоки и да се сравнят с произведените компенсаторни продукти, отчитайки производствените загуби и брак. Изрично е посочено, че не е възможно да се проследи един пълен производствен цикъл, тъй като цялостният процес на обработка на диамантите кристали е 3 месеца.

Раздел 5 от допълнителния доклад е озаглавен „обобщен резултат от проверката и предложения за последващи действия”, в т.5.2 е указано да бъде преразгледано издаденото разрешение за АУОП - в размер с чл. 415, ал. 1 от ППЗМ не е посочен вторичен компенсаторен продукт, доколкото екипът е установил, че той е наличен и събираем; да се извършва 100% идентификация на вносните стоки и основните компенсаторни продукти, получени от тях и да се прецени целесъобразността от прилагане на разрешение за активно усъвършенстване при положение, че се касае за нулева ставка на митото и за възстановяване на ДДС в кратки срокове. Видно от съдържанието на оспорвания акт, цитираните предложения са възприети от административния орган.

По делото са разпитани двама свидетели – бивши служители на „Е.” Е., които споделят,

че в периода 2000 г. – 2008 г., когато е преустановена дейността на търговеца по обработка на диаманти, митнически служители са посещавали производствените му помещения и са наблюдавали процеса на работа. Макар показанията на св. Свиргун да са твърде общи – той не посочи колко често служители на ответника са присъствали на производствен процес и свързва техните посещения най – вече с вносните и износни операции, същите кореспондират с тези, дадени от св. П Свиргун – шлифовчик в дружеството, занимавала се с операцията „обдирка”, която пояснява начина, по който се извършва същата и сочи, че митнически служители са имали непосредствени впечатления от него.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: В съответствие с [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

В становището по съществуващото на спора, депозирано след изтичане на предоставения съобразно чл. 149, ал. 3 от ГПК срок, процесуалният представител на ответника възразява, че настоящето производство е недопустимо, тъй като не е изчерпан административният ред за оспорване на решението, който е задължителна фаза от контрола за законосъобразност на решенията на митническите органи по смисъла на чл.243 от Регламент № 2913/92 г. Цитираната разпоредба, съответна на чл. 23, ал. 2 от Регламент № 450/ 2008 г. предвижда, че правото на обжалване може да се упражни най – малко на две нива а/ първоначално – пред митническите органи или правораздавателен или друг орган, определен от държавата – членка; б/ впоследствие - пред по – висша независима инстанция, която може да бъде правораздавателен орган съгласно действащите разпоредби в държавите членки. Разпоредбата установява правна възможност, но не и задължение на засегнатия субект да упражни правото си да оспори решение на митническите органи най – малко на две инстанции, която е в съгласие с изборността на реда за оспорване по чл. 148 от АПК. При липса на специална норма в Закона за митниците, която да въвежда като процесуална предпоставка за оспорване на акта пред съда изчерпването на процедурата по оспорване пред горестоящ административен орган по аналогия с актовете по чл. 211а от ЗМ възражението е неоснователно.

Решение № 6601 0430/ 15.05.2009 г. изхожда от компетентен орган началника на М. А. С., който е издател на разрешението за митническия икономически режим и който ръководи митническото учреждение, осъществяващо надзор по функционирането на режима. Съставено е в надлежната форма и съдържа необходимите и задължителни реквизити – наименование на органа и на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, дата на издаване и подпис на лицето с означаване на длъжността му. Решението е издадено след процедура по последващ митнически контрол, в рамките на която на засегнатия субект е осигурена възможност да вземе участие като даде обяснения, посочи доказателства и заяви възражения.

Разпоредбата на чл. 20 от Закона за митниците определя, че ако решение, взето в полза на съответното лице, се основава на невярна или непълна информация, то се обезсилва, когато: 1. молителят е знаел или е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна; и 2. такова решение не би могло да се вземе въз основа на вярна или пълна информация. Следователно в тежест на административния орган е да установи фактическите основания за издаване на оспорвания акт – кумулативната даденост на

двете предпоставки – дружеството, в лицето на неговия представляващ, да е знаело, или че е следвало да знае, че предоставената на митническия орган информация е невярна или непълна; ако същата бе вярна или пълна, ответникът не би взел решение за разрешаване на процесния митнически икономически режим.

В чл. 20 от ЗМ е транспонирана разпоредбата на чл. 8 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, чийто текст, наличен в Официалния вестник на Европейския съюз, съвпада с този на чл. 20 от ЗМ /за разлика от текста в информационна система „Сиела”, където между текстовете на т. 1 и 2 фигурира съюзът „или”, навеждащ извод за алтернативност на предпоставките/. С чл. 186 на Регламент /ЕО/ № 450/ 2008 г. на Европейския парламент и на Съвета Регламент № 2913 е отменен изцяло, като е уточнено, че „позоваването на отменените регламенти се счита за позоваване на настоящия регламент и се чете съобразно таблиците за съответствие”. Видно от таблиците, /стр. 63 от ОВ на ЕС, бр. L 145/ 04.06.2008 г./ чл. 8 от регламент 2913/92 г. съответства на чл. 18 от Регламент № 450/ 2008 г., според чиято ал. 1 митническите органи обезсилват решение, което е благоприятно за адресата, ако е изпълнено всяко едно от следните условия: а/ решението е издадено въз основа на невярна и непълна информация; б/ заявителят е знаел или е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна; в/ решението би било различно, ако информацията е правилна и пълна. Съгласно чл. 18, ал. 4 от цит. Регламент обезсилването поражда действие от датата, на която първоначалното решение е породило действие.

Според издателя на акта в резултат от операцията по усъвършенстване освен основен компенсаторен продукт се формира и вторичен такъв – диамантен прах, който е неизбежен страничен продукт от процеса на усъвършенстване. Предвиденият рандеман от 30 – 60 % не е съобразен с действително извършените операции по усъвършенстването. Съгласно легалната дефиниция по чл. 328 от ППЗМ "основни компенсаторни продукти" са компенсаторните продукти, за чието производство е разрешен режимът /т.11/ - в случая обработени естествени диаманти. "Вторични компенсаторни продукти" са други компенсаторни продукти освен основните, посочени в разрешението, които са неизбежен страничен продукт от процеса на усъвършенстване /т. 12/ - Член 549, буква а и б от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2454/93 НА СЪВЕТА от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността. „Рандеман” е количеството или процентът компенсаторни продукти, получени при усъвършенстването на определено количество вносни стоки – чл. 118, ал. 1, т. 6 от ЗМ. „Фира” означава съотношението на разрушените или загубени вносни стоки по време на преработвателната операция, по-специално чрез изпаряване, изсушаване, излитане като газ или изтичане.

Съгласно чл. 331 от ППЗМ когато информацията в искането е недостатъчна, митническите органи изискват допълнителни данни от лицето, подало искането, включително относно очаквания рандеман или метода, по който той се определя. Разрешението за митнически икономически режим следва да бъде издадено след като митническия орган е извършил проверка на икономическите условия – чл. 334 от ППЗМ, арг. от чл. 502 и сл. от Регламент (ЕО) № 2454/1993 г. Следователно митническите органи имат активно участие в проверката на икономическите условия, а не са пасивна страна, която разчита единствено на представените документи и обяснения от титуляра на искането. В този смисъл, преди да издаде разрешението за

митнически икономически режим, митницата ще е събрала допълнително информация, която по обективен начин, извън твърденията на титуляра на искането, ще установи дали са налице посочените от заявителя икономически условия.

В конкретния случай, за да се констатира, че от операциите „рязане” и „шлайфане” на диамантите се формира диамантен прах, не се налага използване на специални знания. Касае се за логична последица от операциите по режима – обработка на необработени диаманти, от които се получава компенсаторен продукт „обработени” такива. Предвижданият рандеман от 30 до 60 % е постоянна величина във всички искания за разрешаване на конкретния икономически режим, потвърждава се от становищата на експертите от НМ „Земята и хората” и не е поставян под съмнение при извършените проверки по повод произнасянето на ответника по тях. Логическото тълкуване на израза „невярна” информация по смисъла на чл. 20 от ЗМ и чл. 18 от Регламент № 450/2008 г. показва, че такава ще е онази информация, която не отговаря на обективната действителност; непълните данни ще са онези, които представляват частично отражение на обективни дадености. Когато се твърди, че подателят на искането за разрешаване на митнически икономически режим е поставил в основата му невярна и непълна информация, то в рамките на последващия митнически контрол в тежест на административния орган е да установи по несъмнен начин коя е вярната и пълна информация, която дружеството, при полагане на дължимата грижа, следваше да предостави на органа, респ. какъв е верният процент рандеман при обработката на диамантите и какво представлява вторичният компенсаторен продукт, който подлежи на обмитяване. Единствено по този начин би могло да се приеме за изпълнено условието по чл. 18, ал. 1, б „в” от Регламента – че решението на митническите органи по повод искането за митнически икономически режим би било с различно съдържание. Както бе посочено, предпоставките за обезсилване на решенията на митническите органи предполагат установяване на недобросъвестност от страна на заявителя, целенасочено поведение да представи пред митническия орган невярна и непълна информация. В конкретния случай издателят на акта се е ограничил да възпроизведе текста на разпоредбата, като е посочил единствено, че предвиденият рандеман 30 – 60 %, който е даден в относително широк диапазон, не е съобразен с действително извършените операции по усъвършенстването, без да се ангажира с позиция, макар приблизителна, какъв е фактически формирацията се рандеман при установените в хода на последващия митнически контрол операции по рязане и шлайфане. Ответникът е следвало да посочи как следва да изглежда вярното и коректно описание на формирания в производството рандеман и вторичен компенсаторен продукт, респ. какво би било дължимото произнасяне по искането за разрешаване на режима, ако бе налице пълно и коректно предоставяне на данни. Правилата на чл. 20 от ЗМ /чл. 18 от Регламент № 450/ 2008 г./ са насочени към санкциониране на недобросъвестно поведение на задължените субекти, чието съществуване в периода между подаване на искането за разрешаване на икономическия режим и произнасяне на компетентния орган, следва да бъде установено от ответника по несъмнен начин. При горния анализ на доказателствата в административната преписка съдът приема, че началникът на М. А. С. не изпълни тази доказателствена задача в настоящето производство. Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и съдържание, при спазена административна процедура, но при неправилно приложение на материалния закон.

С оглед изхода на спора и при направеното искане за това на жалбоподателя и се

следват разноските по делото. Такива от страна на „Е.” Е. се доказват в размер на 850 лв, от които 50 лв внесена държавна такса по жалбата му, 300 лв депозит за извършване на експертиза и 500 лв заплатено на А. Г. възнаграждение за процесуално представителство по договор за правна защита и съдействие.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на „Е.” Е., ЕИК *, представлявано от управителя Меир Малаев, решение № 6601 0430/ 15.05.2009 г., издадено от началника на М. А. С., с което е обезсилено разрешение за режим „Активно усъвършенстване по системата с отложено плащане” № ВG005100/48 от 29.11.2007 г. със срок 28.11.2010 г.

ОСЪЖДА началника на М. А. С. да възстанови от бюджета на органа в полза на „Е.” Е., ЕИК *, представлявано от управителя Меир Малаев 850 /осемстотин и петдесет / лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: